

MEMORIAM

VIRI

NOBILISSIMI AMPLISSIMI

PRUDENTISSIMI

LUDOLPHI

OTTONIS

SENATORIS

AC

PROTOSCHOLARCHAE

MERITISSIMI

CIVIBUS COMMENDAT

AC SIMUL

FUNUS

SOLLENNI POMPA AD AEDEM S. NICOLAI DUCENDA

DIE IX. MARTII. MDCCL

CELEBRANDUM

OBSERVANTER INDICIT

D. HENRICUS THEOPHILUS SCHELLHAFFER

PHIL. PRACT. PP. AC H. T. GYMNASII RECTOR.

HAMBURGI

TYPIS CONRADI KÖNIGII, AMPLISS. SENATUS, GYMNASII

ET SCHOLAE TYPOGRAHL

Tanta est virtutis vis ac praestantia, vt non iis modo, quibuscum viuit, vtilis ac salutaris existat, sed etiam ad posteros per famam delata illos exemplo suo ad egregia quaeque molienda excitet, & sic iisdem, quorum in pectus iam altius descendit honesti amor, summam tranquillitatem vna cum beatitudine adferat. Quapropter, quum caeterorum omnium, quibus fortunati sibi placent, fluxa sit gloria ac fragilis, sola virtus iusto iure clara atque aeterna habetur. Quam veteris sapientiae doctoribus dudum probatam sententiam, si quis sit, qui in dubium vocare audeat, sola experientia ac domesticis exemplis erudiri cupiens, is, vt dubitare desinat, nobiscum contempletur imaginem, quam, proh dolor! intra anni spatium iam ex tertio vulnere afflicta respublica nostra caeteris majorum claris imaginibus, memoriam simul Senum sapientissimorum, STAMPEELII ac COLDORFFII pia mente recolens, non sine summo moerore adjungit. Mortem nimirum deplorat illa *Viri Nobilissimi, Amplissimi atque Prudentissimi LUDOLPHI OTTONIS, Senatoris ac Protoscholarchae Meritissimi*, quam, si acta optimi viri ac incorruptos mores serio eum animo voluat, haud immerito nimis immaturam praedicat; sed ita deplorat, vt simul ferae posteritati exemplum commendat, quod intuenis, haec ac imitans pia erga Deum, fida erga patriam, omnibus aequo jure vtentibus comis, iusta petentibus facilis, miseris ac summi auxilium implorantibus & iusta, & opifera, ac denique in omni officio diligentissima esse possit.

Haec

Haec sane fuerunt, quibus adductus Amplissimus Senatus decreuit, vt memoria ejus, qui jam per aliquot annos Protoscholarchae munus egregiis consiliis ac nunquam non commemorandis meritis ornasset, honoribus consuetis ac publicae pietatis monumento posito & celebraretur, & si id fieri posset, ab vlla vnquam obliuionis injuria post multa quoque tempora summo conatu vindicaretur. Cui sapientissimo decreto ego eo lubentius morem gessi, quo vehementius in hoc officii genus feror, a quo, si modo priuato publicis se rebus immiscere licuisset, animum Patrono deuinctum aegre ac ne vix quidem abstinere potuissem. Quid nunc non agam? postquam obsequii gloria mentem jam paratam ac sponte ad id currentem eo magis incitat ac incendit. Hoc vero vnicum dissimulare nec volo, nec possum, quod mediocritatis mei ingenii mihi conscius jam timerem memoriae summi viri facile ob genus scripturae leue, quo laudatur, interiturae, nisi tantae essent viri praestantissimi virtutes, vt illis nec a scriptoris excellentia quicquam adcedere, nec ejus vel foecordia, vel imbecillitate quicquam detrahi possit. Placebit sane OTTONIS, *optimi ciuis*, effigies, & mire placebit tantarum in vno viro virtutum conjunctio, omniumque oculos in se conuertet, quamuis sine ornamentis, & vltimis lineis potius adumbrata, quam accurate descripta ac apte expressa adpareat. Non anxius igitur aliis curis, exsequar id, quod mandati ratio exigit, & vitam moresque OTTONIS Nostri, Viri sane grauissimi ac sanctissimi, si non ornate, vere tamen ac vt virum deet, sincere exponam.

Patriam habuit LUDOLPHUS OTTO Hamburgum, vbi die xxv Sept. Anno MDCLXXI. parentibus honestissimis OTTONE, Mercatore celeberrimo; matre vero MARIA ELISABETHA FECHTENIA, matrona multis virtutibus ornata.

Horum cura ac sanis consiliis optime educatus OTTO Noster in eligendo vitae genere litterarum studia mercaturae primum praetulit. Quod consilium praemiaturo parentis obitu commotus postea mutauit, quamquam amore litterarum captus omne, quod ei a negotiis magis necessariis reliquum fuit, tempus, ingenuis artibus addiscendis tribuit, quas fideliter didicisse emollit mores, nec finit esse feros. Quo singulari sibi studio electo effecit, vt postea non inter mercatores modo, sed & inter illos, qui se totos Musis tradiderant, iudice magno illo Viro, cujus mentio nunquam sine summis laudibus erit facienda,

cienda, **STAMPEELIO** *Consule meritissimo* ac harum rerum acutissimo interprete, prudentia, eruditione ac bonarum artium peritia eminere videretur.

Et fuit fane summa hac laude dignissimus, quippe qui, praeter notitiam illam, quam sibi monumentis rerum gestarum perscrutandis ac multa librorum lectione comparauerat, linguarum, quibus hodie Gallia, Italia, Anglia, Hispania, Lusitania, Belgium foederatum ac Dania vtuntur, peritissimus erat. Erat praeterea latine, & quod fere pro nostris moribus incredibile memoratu! graece doctus. Quam rem selectus ejus librorum apparatus docet, satis indicans, quantum & operae & voluptatis in euoluendis veteris prudentiae auctoribus posuerit **OTTO** Noster verae eruditionis cupidissimus. Adamauit denique ita artes mathematicas, vt illi, quos in hoc praestantissimo scientiae genere fecerat, progressus, minime in ejus laudibus sint tacendi.

Sufficiant haec ad confirmandam illam *Magni* **STAMPEELII** de **OTTONE** Nostro latam sententiam, cui etiam testimonium haud minoris ponderis *Viri Summe Reuerendi ac Celeberrimi* **GABRIELIS WILHELMI GOETTENII** * adicerem, nisi in causa jam summa auctoritate corroborata & omnibus ciuibus nostris satis nota plura argumenta adferre, vel superuacaneum, vel temerarium videri posset.

Quamuis autem haec, quam adduxi, laus in homine commercii dedito singularis plane ac egregia videatur, tamen puto fore, vt magis exteri, quam nostrates eandem admiratione dignam censeant, quum, quae nostrae ciuitatis est felicitas, etiam alii ex numero ciuium nostrorum sint mercatores, qui & sibi hujus gloriae partem vindicare possint, etsi, qui *nostrum* vicisset **OTTONEM**, vix quisquam nominari queat.

Non dubito, jam fore nonnullos, qui, quum tantum operae tantumque laboris *nostrum* **OTTONEM** artibus liberalibus impendisse relatum legent, vel illum a negotiis, quae vitae genus postulasset, prorsus se abstinuiffe putent, vel prudentiam mercatoris tot rerum scientia in illo impeditam fuisse credant, sed, ne ingenium *nostrum* **OTTONIS**, quo ad omnis generis

* Sic enim Vir iste Doctissimus laudes nostri Ottonis praedicat, in dem jetzlebenden Europa Torn. I. p. 4. Die andre Hälfte des Raths bestehet aus Amseherren, unter welchen sich auch manichmal Männer finden, die zwar ihrem gelehrten Namen und Beruf nach keine Gelehrte, dennoch aber in der That unter dieselbe zu zählen sind. Dergleichen ist jetzo z. E. Herr Ludolph Otte Rathsherr seit 1723, welcher eine wahre Gelehrsamkeit, grosse Einsicht in Staatsachen, und schöne Bibliothek besitzt, auch so gar der griechischen Sprache mächtig ist.

generis negotia gerenda habilius vix vllum reperiri poterit, ex aliorum mediocritate iudicare velint, rogo. Gessit enim ille per plures annos negotia, quae mercatori rei suae bene prospicienti conueniant, & prudenter, & diligenter, nec non feliciter, quamuis postea sua forte contentus aliis potius virtutibus, quam opibus suis honesto studio augendis reipublicae prodesse voluerit.

Tanta quoque fuit Viri toto pectore ad omne virtutum genus incumbens modestia, vt nunquam vel eruditionis gloriam ambitiose affectauerit, vel ex ea magnus dici voluerit, quippe qui saltem eruditorum diligentiam, ac indefessum studium imitatus omnem arrogantiam & vanam ad immortalitatem nominis grassandi cupiditatem longe a se remotam habuit. Sic semper bonus esse, quam videri malebat.

Hae autem fuere virtutes, hae eminentis ingenii egregiae dotes, quibus ornatus facile apud suos ciues inuit gratiam, qua factum est, vt cito negotiis publicis adiuuaretur. Variis enim muneribus, quae ex legibus nostrae reipublicae ciuibus mandari solent, praepositus ita assiduitatem, fidem, dexteritatem ac summum erga patriam amorem omnibus bonis probauit, vt d. xix Jan. MDCCXXIII. ab Amplissimo Senatu in locum *Viri Nobilissimi ac Prudentissimi* JOANNIS ADRIANI BOONII applaudentibus ciuibus cooptaretur.

NOTTONEM nostrum tantum ac talem virum hac dignitate auctum sui similem extitisse, ac omnia sibi demandata ea virtute, quam consuetudine propriam sibi reddiderat, summaque prudentia administrasse, quis hoc in dubium vocet? aut quis nostrorum ciuium ignoret? quis potius non praedicet, ac quis bonorum ex decore hoc *beate defuncti* iustissimas & doloris & desiderii causas non capiat?

Non multis verbis enarrabo singula munera feliciter ab eo suscepta, quae ve ordine suo in Amplissimos senatores deuoluuntur, quippe, quum in omnibus constanti ac perpetua morum sanctitate & inexhausta diligentia eundem sibi semper omnium applausum parauerit.

Praeturam urbanam ab anno MDCCXXI. ad annum MDCCXXXIII. summa animi moderatione ac continentia gessit. Eadem solertia ab anno MDCCXXXV. ad annum MDCCXXXVIII. agris ad Billam sitis, ac us, qui Ochsenwerder nominantur, praefuit. Ab anno MDCCXLIII. ad annum MDCCXLVII. politiae ac locorum siluestrium curam non

non sine emolumento reipublicae suscepit. Ab anno MDCCXLVII. agris suburbanis, qui Ham & Horn appellantur, summa cum laude praeesse coepit. Eodem quoque anno & tribunus cohortium civicarum creatus est, & musarum nostrarum tutelam cum munere Protoscholarchiae accepit. Lugent igitur musae nostrae patronum suum indulgentissimum, quem antea exercitationum suarum iudicem vti acutissimum, ita aequissimum omni obsequii cultu sunt veneratae.

Haec gessit *noster* in omnium conspectu constitutus & ita gessit, vt tot tantisque dignitatibus plus decoris ac splendoris reddidisse, quam ab illis accepisse videretur. Imprimis vero laudes ejus nunquam interire patietur constitutum illud rei nauticae admodum salutare, ex quo semper certus juvenum numerus publicis sumtibus a magistro harum rerum perito in artibus mathematicis ad rem nauticam pertinentibus erudiantur. Cujus optimi consilii ab Amplissimo illorum collegio, qui rei nauticae tutelam ac curam gerunt, comprobati OTTO *noster*, quum esset hujus collegii socius, & auctor, & strenuus patronus fuit.

Nec minori tamen prudentia rem suam familiarem firmare sciebat, vti ex eo adparet, quod ex duobus auspiciatissimis conjugis fuit felicissimus. Primum matrimonium die xv. Febr. MDCCVII. contraxit cum virgine omni sui sexus virtute ornata DOROTHEA KENTZLERIA ex conjugio felicissimo viri spectabilis IOANNIS KENTZLERI, Mercatoris ac Quindecimviri prudentissimi, & DOROTHEA BANDTIS nata, quae eum trium liberorum patrem fecit. Suscepit enim ex illa d. xxiii. Maji Anno MDCCIX. filiam virtutis maternae postea aemulam MARIAM ELISABETHAM, & nunc felici connubio MEINARTO a WINTHEM Mercatori Nobilissimo junctam: postea die vii. Junii MDCCX. filium IOANNEM, Iuris Vtriusque Doctorem eruditione clarum & nominis & virtutum paternarum heredem, denique die xvii. Dec. MDCCXI. filium HENRICUM, quem infantem praematura mors d. xx. Ian. MDCCXVI. gremio patris eripuit. Dolenter jam ferunt liberi pii casum parentis optimi & reipublicae & sibi tristissimum, nec sine causa patrem lugent impensius, quum talem amiserint, qualis omnibus esset optandus.

Luctuosus fuit OTTONI, conjugii fidissimo, dies xxx. Martii anni MDCCXXX., quo mors dilectissimae suae KENTZLERIAE illum dolore summo adfecit. Quo tandem post biennium sopito, tori sociam sibi iterum die xvii. Novemb. MDCCXXXII. adjunxit CAECILIAM ELISABETHAM, Nobiliss-

Nobilissimo Mercatori ECKENIO antea junctam, IOANNIS HAUWELMEIERI, Mercatoris Celeberrimi, & ANNAE MARIAE KELLINGHUSENIAE filiam, foeminam matronalibus virtutibus conspicuam. Cum hac vsque ad d. x. Mart. MDCCXLIX. vti conjunctissime, ita beatissime vixit, quamquam nullam ex ea prolem procreavit.

Vellem jam, vt hic scriptioni finem imponere, ac vltimam vitae OTTONIS Nostri partem prorsus intactam omittere possem. Nam, quae ejus perfectam ac absolutam virtutem ostendit, eadem licet adstrictior descriptio grauiore desiderii nostri demonstrat causas, quae, quo major iis vis ac pondus inest, eo acerbiores dolores pariunt. Etenim ea erat OTTONIS Nostri natura ac indoles, vt, quamuis in eo seueritas mira comitate, iustitia summa acquitate, grauitas suauis humanitate temperata omnium in se oculos traheret eique summam & auctoritatem & gratiam pararet, tamen inter has omnes virtutes longe excellentior videretur aequus animus tam in rebus difficilibus ac aduersis, quam in iucundis ac pro voto succedentibus mire se exhibens. Cujus vero maximae animi moderationis fontem nullum alium fuisse, quam veram & ex sacra doctrina haustam religionem facile iudicent illi, qui, quam vana sit omnis humanae praestantiae sine pietate erga Deum species, cognoscant, ac simul cogitent, quanto cultus studio, quanta animi contentione, quantoue amoris ardore Deo, vnico omnium rerum gubernatori, OTTO *noster* se semper tradiderit. Non haesito igitur titulis honorum, qui & posteris & admirationi & incitamento erunt, tanquam cumulum omnis laudis & nomen veri ac sinceri Christiani adiicere. Et cur haesitem? quum, quam dignus sit hoc elogio OTTO *noster*, vel me tacente, abunde docere possit summa illa patientia, qua dolores morbi, quem ab initio pectoris vitium attulerat; postea vero febris continua accedens letalem & vltimum fecit, non tulit modo, sed & ipsam mortem constanter, & vt Christianum decet, placide ac quiete exspectauit. Sic reddidit ille Deo animam pridie sacra coena ad coelestia gaudia excitatam, ac ad omnem mortis acerbiter frangendam bene praeparatam die i Martii MDCCCL, quem, Ciues! vt semper pro atro & tristi habeamus, iustum pium erit.

Haec fuit vita, hi fuere mores grauissimi nostri OTTONIS! Cujus ad exsequias pompa lugubri d. ix Martii ad aedem S. Nicolai ducenda celebrandas ac Vestra frequentia splendidiore reddendas, non opus erit, vt Vos, Ciues *Omnium Ordinum honoratissimi!* excitem, quum, quae vestra sit erga patres reipublicae pietas, quae ad virtutem *Vestro* cultu extollendam *Vestrorum* animorum propensio, quodue ipsum *Vestro* dolori satisfaciendi studium, satis cognitum ac perspectum habeam.

Vnicum hoc addo votum. Efficiat Deus, omnium & tristium & secundarum rerum moderator, vt tum respub. nostra, tum honestissima familia vere sentiant, quanta ad leniendos dolores ac ad grauissima damna feliciter reparanda diuino ejus auxilio vis inest ac sapientia.

